

Tamás

Gondolsz-e majd rám

Varannai

em am em B7 em em em am C D G G

Nem le-het még itt a bú-csú - zás Csak te vol - tál né - kem, sen - ki más El-

am am D G am am B7

vit - ted ál - momat. még lá - tom ar - codat Min - dig kísért egy fá - jó gon - dolat

B7 em em am am em em D

Gondolsz-e majd rám, ha elmúlt az éj-jel Minden álmun - kat a hajnal tép széj-jel

D dm G C am dm G C

Hazudd, hogy fáj, hogy most is fáj a bú-csú - zás S hogy nem szeret-tél így még sen - ki mást.

Nem lehet még itt a búcsúzás,
Csak te voltál nekem, senki más.
Elvitted álmomat, még látom arcodat,
Mindig kísért egy fájó gondolat:

Gondolsz-e majd rám, ha elmúlt az éjjel,
Minden álmunkat a hajnal tép széjjel.
Hazudd, hogy fáj, hogy most is fáj a búcsúzás,
S hogy nem szerettél így még senki mást!

Gondolsz-e majd rám, ha más csókját kéred,
S nem ölel már át két karom téged?
Hazudd, hogy vársz, örökké vársz, csak engem vársz,
S hogy nem szerettél így még senki mást!

Hazudd, hogy fáj, hogy most is fáj a búcsúzás,
S hogy nem szerettél így még senki mást!
S hogy nem szerettél így még senki mást!